
PRZEPALAJĄCY (2) *part praes act*

A sg f przepalającą (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Żrący, wypalający (o działaniu żrącej substancji na ciało) (2) :

W połączeniu szeregowym (1): FalZioł I 152a cf »moc przepalająca«.

Wyrażenia: »przepalający ciało« (1): DAchowka gdy iefth dobrze vpalona, ma moc przepalającą ciało. FalZioł IV 58c.

»moc przepalająca« (2): Mocz pokrzywy iefth czyniąca rany, y też ma moc przyciągającą/ rospadzającą/ y też przepalającą FalZioł I 152a, IV 58c.

Synonimy: przegryzający, przejadający, przejedzący.

Cf PRZEPALAĆ

LWil